

LEGENDE S GARIĆ-GRADA

Ružica Garićgradska

Nekoć davno, na zelenoj gori moslavačkoj, bijahu dva tvrda grada, Garićgrad i Jelengrad. Gospodar Garića bijaše udovac, imao je kćer, milu i lijepu Ružicu. Gospodar Jelengrada Svevlad bio je težak čovjek i na glasu kao zao gospodar.

Zaratili se oni, i jedne noći mladog mjeseca provali Svevlad Jelengradski u Garić kroz podzemne tunele, popljačka sve i odvuc će garićkog gospodara u roblje. Ružica pobježe kroz noć u podnožje gore gdje je prihvati ugljenar, kmet njena oca, koji ga je po dobru pamtio. Živjela ona tako s ugljenarom i ženom mu kao njihova kćer. Tako im počela i u poslu pomagati te nositi divljač i plodove šumske gospodarima Jelengrada. U tim posjetima svidje se Ružica gospodarici Jelengrada koja bolja duša od muževe bijaše, te ju zadrži kao sluškinjicu.

Služila je ona dugo i vjerno svojoj gospodarici i zaslужila milost da oca u tamnici Jelengrada posjećivati smijaše. Nosila mu hrane i okrepe svakojake kad je uzmogla, te stalno sanjaše o tome da oslobodi oca teškog ropstva. Jednog dana radila je Ružica svoje poslove po dvorištu Jelengrada kad dadilji sina gospodareva posjeta dođe. Bijaše to besramna djevojčura koja se zapričala s lugarom i nije pazila na mališana, koji se u igri pope i padne u bunar. Nasta strava i komešanje, samo Ružica skupi hrabrosti i spusti se u bunar te spasi momčića. Kada se gospodar Jelengrada vratio iz rata te čuo što se desilo, pozove k sebi Ružicu i reče joj: "Vječiti sam ti dužnik što mi sina jedina spasi, reci što išteš i bit će tvoje!" – „Samo mi oca pustite, gospodaru, i nikad više za nas čuti nećete!“ bio je Ružičin odgovor.

Ne bijaše zlom gospodaru drago, ali riječ održati moraše, te pusti Ružicu i oca joj, koji sretno ostatak svojih dana zajedno proživješe u miru sa Svevladom.

Kneginja i ukleto garićko blago

Uvjet da se kneginjicu izbavi uklete, nije baš lak: treba na Đurđeve, još prije zore, doći do pred Garić, sjesti na povišeni kamen, koji se nalazi uz sama gradska vrata, noge položiti na drugi manji i čekati do osvita, kada će se dovaljati ogromna zmijurina.

Tada, neka junak skupi svoju srdačnost, ako i uokolo je ima - i zmiju poljubi usred srijede čela!

Umjesto zmije stvorit će se pred njim onda divna kneginjica...

Pukli kamen

Podno ruševina starog grada Garića na Moslavačkoj gori još i danas stoji ogromna stijena koja izgleda kao da je posred nje urezan trag kotača. Narod je zove pukli kamen, a legenda kaže da je nastala prilikom gradnje Garića.

Garić su pod tlakom mukotrpno gradili kmetovi. Tešku kamenu građu pomoću volova vukli su uzbrdo neprohodnim i neravnim šumskim putovima od podnožja gore. Lipsali su na tom teškom poslu i ljudi i životinje.

Stari ljudi kažu da je umirući od napora jedan vol ljudskim glasom progovorio i prokleo Garić: "Proklet bio Garić grade, vječno se rušio i nikad se ne porušio!" Jednoj volovskoj zaprezi kotač je zapeo za veliki kamen. Unatoč ogromnom naporu životinja i batinama kojima su ih kmetovi tjerali, nisu se mogli izvući. Vidjevši toliku muku i kamen se sažalio i preplovio da se kotač izvuče.